

# Ar pragaras teisingas?

Iki

Markas McGee



Savo specialioje serijoje atsakome į sunkius krikščionių paauglių klausimus. Kai tiek daug krikščionių paauglių eina nuo vaikystės tikėjimo Jėzumi Kristumi, mes, suaugusieji, turime būti pasirengę atsakyti į jų klausimus „prieš“, kai jie eina.

Mes taip pat turime labai mylėti tuos paauglius. Viskas, ką pasakome atsakydami į jų klausimus, atsirandantys dėl pozicijos ar emocijų, kurios yra atskirtos nuo meilės agape, pasmerkta nesėkmei (1 Korintiečiams 13: 1-3). Meilė ir tiesa, malonė ir tiesa. Kaip apaštalas Jonas savo evangelijos aprašyme rašė: „malonė ir tiesa atėjo per Jėzų Kristų“. Kodėl Jėzus atėjo iš Dangaus, kad atneštų Evangeliją žmonėms žemėje? Dievas juos mylėjo (Jono 3:16).

Neseniai atsakėme į klausimą, ar pragaras yra „teisingas“. Dabar pereiname prie klausimo, ar pragaras yra „teisingas“.

„Pragaras - begalinės bausmės ir dvejetainio teisingumo teisingumas: galbūt dėl savo pasididžiavimo ar nebrandumo mano moralės jausmas nemano, kad begalinė bausmė yra tinkamas teisingumas (pragaras yra begalinis, nes jis amžinas.) Atrodytų, teisingiau Dievas paprasčiausiai nesudaryti nusidėjėlių ar bausti už nuodėmę nuodėmės pagrindais. Dievo teisingumas yra dvejetainis tuo, kad jis neveikia tokiu pagrindu; už bet kokią nuodėmę baudžiama begaliniu skausmu. Dabar suprantu, kad sakyti tai, ką Dievas turėtų daryti, yra beprasmiška, nes Dievas padarė teisingą ir neteisingą ir neturėjo ir neturėtų, o šios sąvokos be Jo turi tik subjektyvią

prasmę, tačiau man įdomu, kodėl Dievas davė man sąžinę, kurią galima lengvai supainioti. Iš esmės mano klausimas yra toks: kaip pragaras yra teisingas? “

Puikus klausimas! Aš sutinku su jumis, kad teisingo ir neteisingo idėja yra subjektyvi be Dievo. Ši idėja padės mums atsakyti į jūsų klausimus.

Anksčiau mes nagrinėjome klausimą, ar pragaras yra teisingas, todėl pasinerkime, ar jis taip pat teisingas.

Mes dažnai galvojame apie dalykus, atsižvelgdami į tai, kad jie yra teisingi ar neteisingi, tačiau kuo remiantis galime nustatyti teisingumą? Ar teisingumas yra absoliutus ar santykinis? Kas turėtų įgaliojimus nustatyti?

Tai mus atveda prie Dievo kaip teisėjo. Biblija atskleidžia, kad Dievas yra teisingas -

„Teisumas ir teisingumas yra tavo sosto pagrindas; Gailestingumas ir tiesa eina prieš tavo veidą“.

PSALMAS 89:14

Dievo teisingumas kalba apie vieną iš jo moralinių savybių. Teisingumas ir teisumas dažnai dera kartu, kai galvojame apie Dievą.

„Jis yra Uola, Jo darbas yra tobulas; Nes visi Jo keliai yra teisingumas, tiesos Dievas ir be neteisybės; Jis yra teisingas ir teisingas“. Įstatymo 32: 4

„Nes Viešpaties žodis yra teisingas, ir visas Jo darbas atliekamas teisingai. Jis myli teisumą ir teisingumą; Žemė pilna Viešpaties gerumo“. Psalmė 33: 4-5

„Viešpats vykdo teisumą ir teisingumą visiems engiamiems“. Psalmė 103: 6

„Viešpats yra išaukštintas, nes Jis gyvena aukštumoje; Jis pripildė Siono teisingumu ir teisumu“. Izaijo 33: 5

„Viešpats yra teisingas jos tarpe, jis nedarys neteisybės. Kiekvieną rytą Jis iškelia savo teisingumą; Jis niekada nepasiseka, bet neteisingieji nežino gėdos“. Zefanija 3: 5

Svarbu pažymėti, kad Dievas visada yra teisingas ir niekada neteisingas - „Nes visi Jo keliai yra teisingumas, tiesos Dievas ir be neteisybės“. Tai reiškia, kad viskas, ką daro Dievas, įskaitant tai, ką jis daro, kai teisia žmones už jų nuodėmes, yra teisinga ir nėra neteisinga.

Manau, kad žmonėms sunku suprasti Dievą ir Jo būdus. Jis žino dalykus, kurių negalime žinoti. Jis supranta dalykus, kurių negalime suprasti. Jis mato tai, ko mes nematome. Štai kaip Dievas tai paaiškino pranašui Izaijui -

„Nes mano mintys nėra jūsų mintys, taip pat ir jūsų keliai nėra mano keliai“, - sako Viešpats. „Nes kaip dangus aukščiau už žemę, taip mano keliai yra aukštesni už tavo kelius ir mano mintys už tavo mintis“.

ISAIJAS 55: 8–9

Akimirką pagalvokite. Dievo „keliai“ yra aukštesni už mūsų kelius, „kaip dangus aukščiau už žemę“. Oho! Kai galvojame apie didžiulį atstumą tarp žemės ir tolimų visatos taškų, mes pradedame matyti, kad nėra jokio būdo, kuriuo galėtume kada nors suprasti Dievo kelius.

Mums pasisekė, kad Dievas daug ką atskleidžia apie savo mąstymą, tačiau vis tiek kartais stebimės dėl rimtų apribojimų suprasti Dievą.

Nemanau, kad Dievas mums liepia nesistebėti ir nekvestionuoti Jo būdų, nes mes matome, kaip Dievas atsako į žmonių klausimus apie savo kelius per visą istoriją. Dievas nori, kad suprastume viską, ką galime suprasti, tačiau mums taip pat naudinga žinoti, kad yra keletas dalykų, kurių niekada negalime suprasti iki galo šioje Dangaus pusėje.

Studijavau Dievo žodį beveik 50 metų ir vis dar klausiu, vis dar siekiu supratimo. Man malonu pasakyti, kad Dievas maloningai atskleidžia man vis daugiau, kai tęsiu Jo žodį, tačiau žemėje per gyvenimą nėra taip, kad galėtume pasemti Dievo pažinimo ar supratimo gelmes. Jis tikrai skatina mus mokytis, todėl mes nuolat keliamo klausimus ir ieškome atsakymų.

Kalbant apie idėją, ar pragaras yra teisingas, ar ne, prisimename, kad Dievas sukūrė pragarą velniui ir jo angelams (Mato 25:41). Pragas tapo žmonių paskirties vieta po to, kai Adomas nepakluso Dievui -

„Nedorėliai bus paversti pragaru ir visos tautos, kurios pamiršta Dievą“.

#### PSALMAS 9:17

Tai atsako į klausimą, kas patenka į pragarą - velnias, jo angelai, nedorėliai ir visos tautos, kurios pamiršta Dievą. Matome, kad tai baigta Apreiškimo 20 skyriuje -

„Ir mačiau mirusius, mažus ir didelius, stovinčius prieš Dievą, ir buvo atidarytos knygos. Ir buvo atidaryta kita knyga, tai yra Gyvybės knyga. Mirusieji buvo teisiami pagal jų darbus pagal knygoje užrašytus dalykus. Jūra atidavė joje buvusius mirusiuosius, o mirtis ir Hadas atidavė jose buvusius mirusiuosius. Jie buvo teisiami kiekvienas pagal jo darbus. Tada Mirtis ir Hadas buvo įmesti į ugnies ežerą. Tai jau antroji mirtis. O kas nerastas parašytas Gyvybės knygoje, buvo įmestas į ugnies ežerą“.

Taigi, ar pragaras yra teisingas? Manau, kad taip yra dėl to, kaip Dievas sprendė nedorybės ir Dievo (nuodėmės) pamiršimo klausimą. Dievas yra meilus ir gailėstingas. Jis atleidžia nuodėmę ir valo žmones nuo to, kas juos skiria nuo Dievo -

„Jei mes išpažįstame savo nuodėmes, Jis yra ištikimas ir teisingas, kad atleistų mums mūsų nuodėmes ir apvalytų mus nuo visų neteisybių“.

1 Jono 1: 9

Vienas iš nuostabiausių dalykų, kuriuos daro Dievas, yra nuodėmingų, neteisingų žmonių priėmimas ir jų teisumas. Štai ką Dievas padarė Abraomui -

„Ir jis tikėjo Viešpačiu ir apskaitė jį už teisumą“.

GENESAS 15: 6

Apaštalas Paulius tai nurodė laiške romiečiams -

Ką tada sakysime, kad mūsų tėvas Abraomas rado pagal kūną? Nes jei Abraomas buvo išteisintas darbais, jis turi kuo pasigirti, bet ne prieš Dievą. Ką sako Šventasis Raštas? „Abraomas tikėjo Dievu, ir jam buvo apskaityta už teisumą.“ Dabar dirbančiajam atlyginimas nelaikomas malone, o kaip skola “.



## Romiečiams 4: 1–4

Jei Dievas nebūtų ėmęsis plano išgelbėti, kai Adomas ir Ieva Jam nepakluso, nė vienas iš mūsų negalėtume būti išgelbėtas. Po mirties visi būtume link pragaro. Laimei, Dievas tikrai turėjo planą ir pasiuntė savo Sūnų, kad atneštų mums išganymą.

Jūs klausėte apie begalinės bausmės teisingumą, nes tai amžina. Daugelis krikščionių šį klausimą užduoda šiandien ir šimtmečius. Vienintelis būdas tiksliai žinoti yra atidžiai pažvelgti, kaip Dievas sprendžia bausmės už nedorėlius (neišgelbėjusius nusidėjėlius) klausimą.

Kad Dievas nubaus nedorėlius, aišku -

„Aš nubausiu pasaulį už jo blogį ir nedorėlius už savo nedorybes; Aš sustabdysiu išdidžiųjų aroganciją ir nuleisiu baisių išdidumą“.

## ISAIJAS 13:11

Pranašas Danielius tai parašė apie tai, kiek ilgai truks nedorėlių bausmė -

„Ir daugelis tų, kurie miega žemės dulkėse, pabus, kai kurie amžinam gyvenimui, kiti gėdai ir amžinai paniekai“.

## DANIELIS 12: 2

Jėzus, kuris yra pasaulio teisėjas, sakė, kad nedorėlių bausmė truks amžinai -

„Tada jis atsakys jiems sakydamas:„ Tikrai, sakau jums: jei jūs to nepadarėte vienam iš mažiausių iš šių, jūs to nepadarėte man. “Ir tai bus amžina bausmė, bet teisieji į amžinąjį gyvenimą “.

MATOS 25: 45–46

Paulius tai rašė apie amžinąją nedorėlių bausmę. Jis pavadino tai „amžinu sunaikinimu nuo Viešpaties akivaizdos -

„Mes privalome visada dėkoti Dievui už jus, broliai, kaip tinka, nes jūsų tikėjimas labai išauga, o jūsų visų meilė yra kupina vienas kito, todėl mes patys giriamės jumis tarp Dievo bažnyčių. už jūsų kantrybę ir tikėjimą visais persekiojimais ir vargais, kuriuos išgyvenate, o tai akivaizdus teisingo Dievo teismo įrodymas, kad galėtumėte būti vertas Dievo karalystės, dėl kurios taip pat kenčiate; nes teisingas dalykas, kurį Dievas turi, vargindamas atsilygina tiems, kurie tave vargina, ir duoti tau, vargstantiems, poilsį su mumis, kai Viešpats Jėzus yra apreikštas iš dangaus su savo galingaisiais angelais, liepsnojančioje ugnyje keršydamas tiems, kurie to nedaro. pažink Dievą ir tuos, kurie nepaklūsta mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus evangelijai. Jie bus nubausti amžinai sunaikinti nuo Viešpaties akivaizdos ir Jo galybės šlovės, kai Jis ateis tą dieną būti pašlovintas savo

šventuosiuose ir pasigrožėti tarp visų tikinčiųjų, nes mūsų liudijimas jūsų tarpe buvo tikėta “.

## 2 TESALONIEČIAI 1: 3-10

I think it's clear from these and many other verses in the Bible that punishment of the wicked will last forever. Some Christians disagree with that understanding, but I point them back to the clear read of Scripture.

Kitas nesutarimų klausimas yra su tuo, ar pragaras iš tikrųjų yra „ugnies ežeras“, nors tai ir randame Apreiškime 20. Šėtonas ten bus. Ten bus žvėris ir netikras pranašas. Ten bus šėtono angelai ir demonai. Ir pagal Šventąjį Raštą taip elgsis kiekvienas, kurio vardas nėra įrašytas į Gyvybės knygą - „O kas nerastas, parašytas Gyvybės knygoje, buvo įmestas į ugnies ežerą“. (Apreiškimas 20:15)

Danielis sakė, kad pragaras bus gėdos ir amžinos paniekos vieta. Jėzus sakė, kad pragaras bus amžinos bausmės vieta. Paulius rašė, kad pragaras bus amžinas sunaikinimas nuo Viešpaties akivaizdos.

Kitas nesutarimų klausimas yra su tuo, ar pragaras iš tikrųjų yra „ugnies ežeras“, nors tai mes randame Apreiškimo 20 skyriuje. Šėtonas bus ten. Ten bus žvėris ir netikras pranašas. Ten bus šėtono angelai ir demonai. Ir pagal Šventąjį Raštą taip padarys kiekvienas, kurio vardas nėra įrašytas į

Gyvybės knygą - „O kas nerastas, parašytas Gyvybės knygoje, buvo įmestas į ugnies ežerą“. (Apreiškimas 20:15)

Danielis sakė, kad pragaras bus gėdos ir amžinos paniekos vieta. Jėzus pasakė, kad pragaras bus amžinos bausmės vieta. Paulius rašė, kad pragaras bus amžinas sunaikinimas nuo Viešpaties akivaizdos.

Panašu, kad pragaras yra amžinas tikslas.

Paminėjote, kad teisingiau atrodytų, jei Dievas paprasčiausiai „padaro“ nusidėjėlius arba baudžia juos „nuodėme nuodėme“. Pažvelkime į tai.

Dievas perdaro nusidėjėlius, kai jie paklūsta Jo žodžiui ir tiki Jo sūnumi. Štai ką Jėzus apie tai sakė -

„Nes Dievas taip pamilo pasaulį, kad atidavė savo viengimį Sūnų, kad kas Jį tiki, nepažūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą“.

JONAS 3:16

Dievas suteiks amžinąjį gyvenimą žmonėms, kurie tiki Jėzumi, ir jie nepažus. Žuvimo idėja kyla iš idėjos, kad po mirties ir teismo jie eis į pragarą. Jie nepateks į pragarą, jei tikės Jėzų amžinam gyvenimui.

Paulius rašė, kad tikintieji atnaujinami kiekvieną dieną, net kai jie fiziškai nusidėvi -

„Todėl neprarandame širdies. Nors mūsų išorinis žmogus žūva, vidinis žmogus atnaujinamas kiekvieną dieną“.

2 Korintiečiams 4:16

Dievas perteiks tikinčiuosius dvasiškai ir fiziškai, kad jie tęstųsi per amžinybę -

„Štai, aš jums sakau paslaptį: ne visi miegosime, bet visi būsime pakeisti - per akimirką, akies mirksniu ir paskutiniu trimitu. Nes trimitas skambės, o mirusieji bus prikelti negendantys, ir mes būsime pakeisti. Nes šitas sugedęs turi apsivilkti neišardymu, o šis mirtingasis - nemirtingumu. Taigi, kai šis sugadinamasis apgadino nenormalumą, o šis mirtingasis apsivilko nemirtingumą, bus įvykdytas sakiny: „Mirtis nuryja pergalę.“ ‘O Mirtis, kur tavo geluonis? O Hadai, kur tavo pergalė? ‘Mirties geluonis yra nuodėmė, o nuodėmės stiprybė - įstatymas. Bet ačiū Dievui, kuris suteikia mums pergalę per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų“.

1 Korintiečiams 15: 51–56

Tai yra visiškas nusidėjėlių „perdarymas“ iš Dievo pusės. Jis kiekvieną dieną mus atnaujina, kai augame Kristuje, ir užbaigs Jo „perdarymą“, kai būsime prikelti iš numirusių.

Kalbant apie Dievą, kuris netikėlius baudžia nuodėmės pagrindu, pasvarstykime, kaip tai galėtų veikti. Mes girdime Jėzaus žodžius, kurie pasakė:

„Tikrai, sakau jums, kol dangus ir žemė nepraeis, įstatymas jokių būdu nepraeis, kol viskas nebus įvykdyta. Kas todėl laužo vieną iš mažiausių šių įsakymų ir to moko žmones, bus vadinamas mažiausiai dangaus karalystėje; Bet kas juos daro ir moko, tas bus vadinamas didžiu dangaus karalystėje. arba aš jums sakau, kad jei jūsų teisumas neviršys Rašto žinovų ir fariziejų teisumo, jokių būdu neįeisite į dangaus karalystę“.

MATOS 5: 18–20

Remdamasis tuo, ką Jėzus pasakė apie mažiausių įsakymų nesilaikymą, kaip Jis atskirai vertintų nuodėmes? Jei pažeidus mažiausią įsakymą niekas negali patekti į Dangaus Karalystę, tada, atrodo, kiekvienos nuodėmės sprendimas bus toks pats - nebus įėjimo į Dangaus karalystę. Kiekviena mūsų nuodėmė prilygtų vienodai bausmei - mažiems ir dideliems. Kodėl? Nes to reikalauja Dievo teisingumas. Tai taip pat reiškia, kad amžino teisingumo (pragaro) vieta taip pat būtų teisinga.

Jūs klausėte, ar Dievas suteikia jums sąžinę, kurią galima lengvai supainioti. Mes turime sąžinę, nes esame sukurti pagal Dievo paveikslą ir panašumą. Tai yra vienas iš dalykų, dėl kurių mes skiriamės nuo kitų Dievo sukurtų tvarinių. Kalbant apie tai, kodėl galime būti lengvai supainioti, manau, kad tai kyla iš to, kas nutiko Adamui nusidėjus. Prieš Adamui nusidėjus Biblija sako, kad jam ir jo žmonai „nebuvo gėda“. (Pradžios 2:25) Adamui nusidėjus Biblijoje sakoma, kad jis su žmona matė, kad yra nuogi (gėda), prisidengė, tada pasislėpė nuo Dievo (tarsi galėtum pasislėpti nuo Dievo). Dievas paklausė Adomo: „Kur tu esi?“ Dievas žinojo, kur fiziškai yra Adomas. Jo klausimas buvo gilesnis nei vien tik fizinė Adomo vieta. Tai taip pat atitiko Adomo dvasinę, psichinę ir emocinę būklę. Adomo būklė daug pasakytų apie būsimą visų gimstančių žemėje būklę. Adomas pasakė: „Aš girdėjau tavo balsą sode ir bijojau, nes buvau nuogas; ir aš pasislėpiau“. Tada Dievas paklausė šito:

„Ir jis pasakė: „Kas tau pasakė, kad tu nuogas? Ar valgėte nuo medžio, kurio įsakiau jums nevalgyti? “Tada vyras tarė: „Moteris, kurią davei būti su manimi, atidavė man medį, o aš valgiau“.

Adomas išreiškė baimę ir gėdą. Tai kilo iš jo sąžinės. Tai taip pat parodo, kad nuo tos dienos iki šios dienos žmogaus sąžinė pasikeitė dėl Adomo nuodėmės. Kadaisė sąmonės sąmoningumas dėl artimo ryšio su Kūrėju tapo sąmonės supratimu apie atsiskyrimą nuo Kūrėjo, kurį sukėlė nuodėmė.

Mes pasimetame, bijome, nerimaujame ir pan. Tai suprantama, turint omenyje, kaip Adomo nuodėmė mus paveikė po tūkstančių metų. Tai daro dar ypatingesnį tai, ką Dievas padarė dėl mūsų per Jėzaus Kristaus auką. Šiandien galime patirti savo proto atsinaujinimą ir būsime visiškai atstatyti Danguje.

Šventasis Raštas paimtas iš Naujojo King James Version®. Autorių teisės © Thomas Nelson 1982 m. Naudojamas leidus. Visos teisės saugomos.